

Til nr. 8

Efter den gældende lov stilles krav om, at der også i fuldmagtsforhold skal ske identifikation og legitimation af den reelle kunde i overensstemmelse med lovens regler herom. Det foreslås, at kravet om identifikation og legitimation udvides til også at omfatte den, der handler på en andens vegne. De foreslåede skærper i lovforslagets § 3, nr. 7 og 8, vil yderligere styrke politiets muligheder for efterforskning af kriminalitet, og skærperne er i overensstemmelse med anbefalinger fra Financial Action Task Force (FATF).

I henhold til lovforslagets § 15 træder forslaget § 3, nr. 8, i kraft den 1. januar 2010, hvilket giver de af loven omfattede virksomheder og personer en passende frist til at bringe eksisterende kundeforhold i overensstemmelse med det nye lovkrav om identifikation og legitimation af den, der handler på en andens vegne.

Det foreslås i det nye stk. 3, at kravet i § 15, stk. 1, 2. pkt. om dokumentation af fuldmagtsforholdet, jf. lovforslagets § 3, nr. 7, ikke skal gælde, hvis den, der handler på vegne af en anden, er omfattet af kredsen af virksomheder nævnt i § 21, stk. 1, nr. 1, eller hvis den pågældende er advokat med beskikkelse her i landet eller i et land som beskrevet i § 21, stk. 1, nr. 1.

Lovens § 21, stk. 1, nr. 1, undtager en række nærmere angivne virksomheder fra at skulle legitimeres som kunder. Der er tale om 1) de i § 1, stk. 1, nr. 1-11 og 19, nævnte virksomheder eller en tilsvarende virksomhed med hjemsted i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område omfattet af 3. hvidvaskdirektiv, eller en tilsvarende virksomhed etableret i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og som er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, der svarer til de krav, der følger af 3. hvidvaskdirektiv, og der føres kontrol med overholdelsen af disse krav. 2) en virksomhed, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og 3) en indenlandsk offentlig myndighed. På tilsvarende måde foreslås, at der ikke stilles krav om dokumentation for fuldmagtsforhold, når den, der handler på en andens vegne, er omfattet af den nævnte kreds. § 21, stk. 3 og 4 finder tilsvarende anvendelse i disse tilfælde.

Forslaget om at undtage advokater fra at skulle dokumentere klientforholdet begrundes med, at advokater efter dansk retstradition anses for i kraft af advokatbeskikkelsen at være legitimeret til at handle på vegne af en klient, uden at der stilles krav om fremlæggelse af en skriftlig fuldmagt eller anden dokumentation. Dette har blandt andet udmøntet sig i rets-

plejelovens § 265, stk. 2, hvorefter retterne ikke afkræver advokater bevis for fuldmagtsforholdet til klienten. Tilsvarende følger det af fast forvaltningsretlig praksis, at advokater ikke skal forevise en fuldmagt, hvis der på vegne af en klient f.eks. anmodes om aktindsigt. Der forudsættes, at der er tale om en advokat med beskikkelse her i landet eller i et land som beskrevet i § 21, stk. 1, nr. 1.

Kravet i § 15, stk. 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 8, om legitimation af den, der handler på en andens vegne, skal efter § 15, stk. 3, ikke gælde, hvis den pågældende er omfattet af kredsen af virksomheder nævnt i § 21, stk. 1, nr. 1. Der henvises til bemærkningerne til § 15, stk. 3.

Advokater vil i henhold til § 15, stk. 3 være undtaget fra kravet om dokumentation af klientforholdet, men derimod ikke fra kravet om legitimation. De af loven omfattede virksomheder og personer må kræve, at advokaten identificerer og legitimerer sig, uanset om denne optræder som kunde eller som advokat for en kunde. Det kan dog besluttes at gennemføre legitimationsproceduren ud fra en risikovurdering afhængig af risikoen for hvidvask og terrorfinansiering, jf. lovens § 12, stk. 7.

Til nr. 9

Det foreslås, at forpligtelsen til at udpege en person på ledelsesniveau, der skal sikre overholdelse af pligterne efter loven (en såkaldt »compliance officer«), udvides til også at omfatte virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 11-12, det vil sige virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt udøver virksomhed med valutaveksling eller overførsel af penge og andre værdier, og såkaldte »øvrige« personer og virksomheder, der erhvervsmæssigt udøver en eller flere af de i bilag 1 til loven nævnte aktiviteter, herunder og udlånsvirksomheder, leasingselskaber, kortudstedere m.fl.

Ved ledelsesniveau forstås i mindre virksomheder direktionen. Ved større virksomheder kan f.eks. udpeges en underdirektør eller en chef for en juridisk afdeling.

Der foreslås desuden en ændret formulering, som svarer til første led i sætningen, der omtaler »virksomheder og personer«. Endvidere foreslås, at opgaven med at sikre overholdelse af »pligterne efter lov« ændres til »pligterne efter denne lov og de regler, der er udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler, samt forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder, eller or-